

Monica Lewinsky, de nou

Difícilment podia esperar Monica Lewinsky res del que passaria quan va començar a treballar com a becària al gabinet del president dels Estats Units. Vint anys després de la controvertida relació amb Clinton, Lewinsky torna al mapa mediàtic com a ambaixadora de la lluita contra els atacs a les xarxes.

Un reportatge de Sara Díaz

“**D**e la nit al matí vaig passar de ser una figura totalment privada a una humiliada públicament”. Així ho recorda la dona que va protagonitzar l'escàndol que va sacsejar el govern de Bill Clinton. Disset anys després, Monica Lewinsky (Califòrnia, 1973) ha decidit posar fi a la seua desaparició pública i tornar-se a posar al focus mediàtic. I ho fa com a activista de les persones atacades i assetjades a la xarxa. Però, segurament, sempre continuarà a l'imaginari col·lectiu com la jove becària de la Casa Blanca que va mantenir relacions extramatrimonials amb el president dels Estats Units. Pot ser que el fet que mantinga la mateixa imatge i estil no ajude a deixar de banda l'estigma.

El que és evident és que Monica Lewinsky ja no defuig la seua història i el seu passat. Més aviat al contrari. Busca liderar públicament la lluita contra el *ciberassetjament*, del qual es considera la primera víctima mundial: “Jo vaig ser el pacient zero, la primera persona la reputació de la qual va ser completament destruïda pel món d'internet. No hi havia Facebook, Twitter o Instagram però hi havia pàgines de tafaneries, i els emails es podien reenviar”. I no li falta raó. La notícia va eixir a la llum pública quan el portal *The Drudge Report* ho publicà després de rebre un correu electrònic anònim. Hores després, publicacions com *The Washington Post* i, especialment, *Newsweek*, que ja disposava de la informació, es van fer ressò de l'assumpte. En

aquell moment va començar una cursa de fons dels mitjans per veure qui publicava més dades sobre la relació de Lewinsky i Clinton, en una cobertura èticament qüestionable. Després va arribar la publicació de les gravacions fetes per l'amiga de Lewinsky, Linda Tripp, en les quals confessava la relació amb el president, i el procés a Clinton per delictes de perjuri, per haver negat l'assumpte sota jurament, del qual va ser absolt. Però la intimitat de la jove becària va quedar a l'abast públic, i va ser el centre de nombroses crítiques i burles.

Un retorn planificat

Ara, Lewinsky apareix de nou per intentar esborrar la imatge que va quedar d'ella. La seua nova faceta està molt lluny de la improvisació. De fet, sembla un retorn més que planificat. Després de gairebé una dècada de silenci, va ser al juny de l'any passat quan va escriure *La cultura de la humiliació*, un article que va publicar la coneguda revista *Vanity Fair*. Des d'aleshores, és una de les col·laboradores habituals de la publicació. Però la principal aparició pública la va fer a finals del 2014, quan va participar en una conferència de la revista *Forbes*, davant de més de mil empresaris de la xarxa. Ja s'advertia aleshores que la figura de Monica Lewinsky generava una gran expectació, com ho va fer gairebé tres lustres abans. Com comentat va ser el seu aspecte en la seua aparició als premis Tony celebrats el passat 7 de juny. De fet, una altra evidència, el seu compte de Twitter va superar els 70.000 seguidors en tan sols dos dies en funcionament.

El suïcidi el 2010 de Tyler Clementi, un estudiant universitari de 18 anys, després que un company d'habitació pujara a la xarxa un vídeo on mantenia relacions sexuals amb un altre home, va portar Monica Lewinsky a ser ambaixadora i consellera estratègica de Bystander Revolution, una fundació de denúncia i ajuda per plantar cara al *ciberassetjament* creada per la muller del fundador d'Amazon, en el seu darrer intent de reiventat-se. ●